

Pan Bóg hojnie
 cię obdarował.
 Być może nawet
 nie wiesz jeszcze
 jak hojnie.
 Sprawdź więc
 w czym
 się dobrze
 czujesz
 i ZEJDŹ
 Z KANAPY.

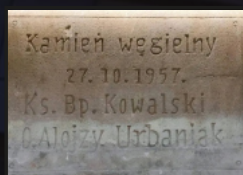
DEKALOG NAD MIASTEM

W numerze:

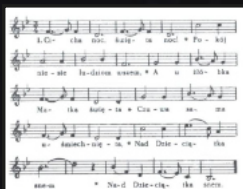

Słowo o. Proboszcza, s. 3

Prezentacja
 grup parafialnych, s. 4nn

Historia kamienia węgielnego, s. 15

O kolędzie „Cicha Noc”, s. 12

Cena: dobrowolna ofiara.
 Koszt wydruku: 6 zł

Znajdź coś dla siebie

BIURA:

Kancelaria
wtorek - piątek, godz. 16.00-17.30

Akcja Katolicka
ostatni wtorek miesiąca
godz. 19.00

Biuro Radia Maryja
niedziela, godz. 11.00
czwartek, godz. 17.00

Caritas
wtorek godz. 16.00 (wydawanie żywności)

Poradnia Życia Rodzinnego
po indywidualnym umówieniu

RUCHY:

Żywy Różaniec
pierwsza niedziela miesiąca godz. 9.20

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego
druga środa miesiąca godz. 16.30

Wspólnota dla Intronizacji NSPJ
pierwszy piątek miesiąca godz. 17.30

DIAKONIE:

Chór „Symfonia”
środa i piątek godz. 18.00

Schola Rodzinna
niedziela godz. 10.30

Schola Soli Deo
niedziela godz. 11.15

Ministranci
sobota godz. 10.00

GRUPY:

Duszpasterstwo Niesłyszących i Niedosłyszących
trzecia niedziela miesiąca godz. 10.00

Franciszkański Zakon Świeckich
pierwsza niedziela miesiąca godz. 15.00

Domowy Kościół
spotkania raz w miesiącu

Ruch Światło-Życie (Oaza Młodzieżowa)
sobota godz. 14.00

Ruch Światło-Życie (Oaza Dzieci Bożych)
sobota godz. 14.00

Rycerstwo Niepokalanej
spotkania raz w miesiącu

Duszpasterstwo Chorych i Niepełnosprawnych
sobota godz. 14.00

Wspólnota postakademicka „Fraternia”
piątek godz. 19.15

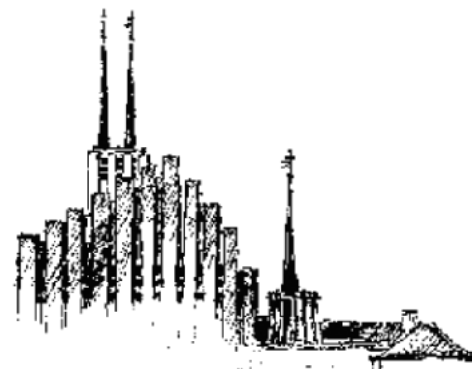
Wspólnota Rodzin Św. Maksymiliana
niedziela godz. 11.30 (Msza św.)

Anonimowi Depresanci
sobota godz. 11.30

Anonimowi Narkomani
piątek godz. 19.00

Anonimowi Alkoholicy
czwartek godz. 18.00

Krąg Biblijny
piątek 19.00

Drodzy czytelnicy naszego parafialnego pisma „Ze Wzgórza”!

Kochani Parafianie oraz Sympatycy naszej franciszkańskiej Świątyni!

Po długiej przerwie oddajemy do Waszych rąk kolejny numer naszego parafialnego pisma. Ogólnie ujmując cele redagowanego pisma są dwa: informacyjny - przekazać informacje z życia parafii oraz formacyjny - stworzyć możliwość pogłębienia swojej wiedzy w kwestii religii i wiary. Aktualnie - o. Marek Dopieralski - nowy redaktor „Ze Wzgórza” - wraz z osobami współpracującymi - wspólnymi siłami - przygotowali do druku aktualny numer. Ufam, iż skład redakcji się powiększy. Zapraszamy osoby zainteresowane, które są chętne i kompetentne - do współredagowania pisma.

Kochani! Rozpoczęliśmy nowy rok duszpasterski. Kończy się kolejny rok kalendarzowy. Trwa rok formacyjny osób należących do grup duszpasterskich, które są obecne przy naszej parafii. W tym miejscu pragnę serdecznie podziękować wszystkim zaangażowanym oraz odpowiedzialnym za formację liderom oraz naszym Ojcom za posługę. Ufam, że formacja wyda obfity plon w życiu każdego z nas. Dziękuję za troskę o naszą świątynię parafialną, a także za budowanie naszej wspólnoty w wymiarze duchowym.

Dziękuję za to, że jesteście i tworzycie świątynię - zbudowaną z żywych kamieni, którymi jest każdy z Was. Wszystkim życzę pięknego czasu Świąt Narodzenia Pańskiego. Niech będzie to czas radości, wytchnienia i nabrania sił do podejmowania kolejnych wyzwań, które przynosi codzienność. Niech Pan, który narodził się w Betlejem i pragnie narodzić się w sercu każdego z nas błogostawi Wam i Waszym rodzinom. Niech Was strzeże i obdarza pokojem!

W nowym 2023 roku nie zapominajmy o modlitwie i życiu sakramentalnym! Wszystkim życzę miłej lektury naszego parafialnego pisma! Do zobaczenia w naszej franciszkańskiej świątyni! Przez przyczynę Matki Bożej Królowej Matki Nadziei oraz naszego patrona św. Maksymiliana polecam każdego z Was Panu Bogu. Powierzam Was i Wasze rodziny, całą wspólnotę parafialną oraz wszystkich, którzy modlą się w naszej franciszkańskiej świątyni. Niech Nowonarodzony Chrystus rozświecła mroki naszych serc i napełnia każdego z nas łaską i nadzieją. Niech Pan obdarzy Was pokojem!

o. Piotr Matuszak
proboszcz

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

poniedziałek - sobota

od godz. 16
do nabożeństwa
wieczornego

STAŁY KONFESJONAŁ

poniedziałek - sobota

od godz. 16 do 18

MSZE ŚWIĘTE

w niedziele i święta:

8.00 (od stycznia 2023)
10.00 - suma,
11.30 - dla rodzin,
13.00, 16.00,
18.00 - dla młodzieży,
20.00

w dni powszednie:

6.30, 8.30, 18.00

Zamieszczone zdjęcia
są własnością członków
grup parafialnych.

adres redakcji:
ul. Ujejskiego 40,
81-426 Gdynia

kontakt: 58 622 02 38;
www.gdynia.franciszkanie.pl

animator:
o. Marek Dopieralski
Jerzy Chmara
Bogumiła Lech-Pallach
Korekta: Małgorzata Brudniak
skład: Adam Nosarzewski

do użytku wewnętrznego

Chór „Symfonia”

Drodzy Parafianie, Minął rok, kiedy to chór parafialny „SYMFONIA” świętował 90-lecie swojego istnienia. Dla przypomnienia trochę historii.

W roku 1930, w czwartym roku nadania praw miejskich Gdyni Chór Mieszany „SYMFONIA” został założony dzięki inicjatywie grona gdyńskiej inteligencji, społeczników i entuzjastów śpiewu chóralnego oraz proboszcza parafii NMP w Gdyni, ks. Kanonika Teodora Turzyńskiego.

Od początku swej działalności przy parafii NMP, chór pozostawał pod wpływem wybitnego kompozytora Feliksa Nowowiejskiego, który wielokrotnie dyrygował zespołem i utrzymywał z nim bliskie kontakty.

Przerwana praca SYMFONII, uwieńczonej wieloma sukcesami, została wznowiona po wyzwoleniu Gdyni, dopiero w kwietniu 1945r., a od 1947 r. siedzibą chóru jest Kościół pw. Św. Antoniego w Gdyni. Chór, jako gdyńska organizacja, krzewiąca śpiew i muzykę przede wszystkim w swoim Regionie, zdobywała niejednokrotnie uznanie słuchaczy zarówno w kraju jak i za granicą.

Jubileusz 90-lecia chóru opóźniony o rok przez pandemię koronawirusa odbył się 19 grudnia 2021 roku, to dla członków „Symfonii” pamiętny i uroczysty dzień.

Przygotowanie koncertu jubileuszowego, opanowanie trudnego repertuaru przez chórzystów, które trwało zaledwie kwartał, zawdzięczamy wytrwałości zespołu i dyrygentce Bognie Świłto, a przygotowania organizacyjne Zarządowi chóru. Udało się, daliśmy radę.

Uroczyste obchody Jubileuszu rozpoczęto o godz.13:00 Mszą Świętą koncelebrowaną pod przewodnictwem Ministra Prowincjalnego O. Wojciecha Kuliga, która została odprawiona w intencji chóru, zmarłych i obecnych dyrygentów, przy muzycznej oprawie chóru Jubilata.

Piękna i doniosła homilia O. Prowincjała Wojciecha nawiązywała do wieloletniej współpracy chóru z Franciszkanami i wielkiego zaangażowania chórzystów jak i dyrygentki Pani Bogny Świłto, w życie muzyczne parafii, Gdyni i Trójmiasta.

Po uroczystej Mszy Świętej odbył się

koncert jubileuszowy. Licznie zgromadzoną publiczność, wśród której obecni byli przedstawiciele Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego, Urzędu Miasta Gdyni, władze Polskiego Związku Chórów i Orkiestr szczebla gdańskiego i ogólnopolskiego oraz delegacje chórów, powitali: prowadzący koncert Pan Krzysztof Dąbrowski i o. Piotr Matuszak, proboszcz.

W pierwszej części koncertu chór wykonał utwór a capella „Magnificat”, współczesnego kompozytora Romualda Twardowskiego.

W części oficjalnej przedstawiciel Urzędu Marszałkowskiego Woj. Pomorskiego Pan Wojciech Szafrań odczytał list gratulacyjny Marszałka Pana Mieczysława Struka, który został wręczony wraz z medalem okolicznościowym i koszem kwiatów dwóm zasłużonym Paniom: Dyrygentce Bognie Świłto i Pani Prezes chóru Danucie Bałamuckiej.

Na medalu wyryty jest napis „De nihil nihil fit” czyli „Nic nie bierze się z niczego”.

Pani Joanna Zielińska - Przewodnicząca Rady Miasta Gdyni, pogratulowała chórowi wspaniałej uroczystości, doceniła dobór repertuaru koncertowego i wielki wkład pracy dyrygentki w przygotowanie chórzystów-amatorów do jubileuszu. Wręczyła Pani dyrygent i czterem zasłużonym chórzystom listy gratulacyjne i nagrody finansowe od Prezydenta Miasta Gdyni Pana Wojciecha Szczurka.

Jubileusz to również doskonała okazja do uhonorowania zasłużonych członków chóru. W imieniu Zarządu Oddziału Gdańskiego PZChiO głos zabrał Dyrektor Artystyczny dr hab. Mariusz Mróz, który złożył życzenia i wręczył członkom chóru Odznaki Honorowe I, II i III stopnia. Następnie Prezes Zarządu Głównego PZChiO w Warszawie Pan prof. Dariusz Dyczewski przekazał słowa uznania, ży-

czenia dalszych sukcesów dla chóru i dyrygentki oraz wręczył Dyplomy Uznania, Odznaki Honorowe IV stopnia „Złota z Wieńcem Laurowym” i V stopnia „Złota z Brylantem”.

Uroczystościom jubileuszowym podczas mszy świętej i koncertu towarzyszył poczet sztandarowy. Sztandar z wizerunkiem św. Cecylii ufundowany przez parafian i sympatyków chóru poświęcony 12.12.1965 roku, w dniu jubileuszu został odznaczony najwyższą Odznaką Honorową V stopnia „Złota z Brylantem”.

W trzeciej części koncertu chór wykonał Mszę F-dur Józefa Elsnera z udziałem

tem solistów: Maria Hilla – sopran, Anna Thun-Sobierajska – mezzosopran, Witalij Wydra – tenor, Kamil Pękala – baryton, Orkiestrą Kameralną składającą się z muzyków Opery Bałtyckiej, Polskiej Filharmonii Kameralnej, Teatru Muzycznego pod dyrykcją Bogny Świłto.

Koncert został przyjęty entuzjastycznie przez liczną zgromadzoną publiczność.

Po koncercie głos zabrał O. Jan Maciejowski, wikariusz generalny zakonu franciszkanów konwentualnych w Rzymie, były wieloletni proboszcz i opiekun chóru, podziękował Pani dyrygent i wszystkim wykonawcom za piękny udany koncert, który na zawsze pozostanie

w pamięci słuchaczy, i udzielił wszystkim błogosławieństwa.

Korzystając z okazji pragnę podziękować wszystkim dyrygentom, prezesom, za zaangażowanie w prowadzeniu działalności artystycznej chóru. To dzięki nim chór przetrwał i doczekał tak pięknego Jubileuszu. Dziękuję wszystkim chórzystom, tym, którzy już nie śpiewają i tym, którzy dziś są aktywni, za wspólnie spędzony czas na próbach i koncertach, za łączenie pasji śpiewaczej z pracą zawodową i godzenie tego z obowiązkami rodzinnymi.

Dziękuję Ojcom i Braciom Franciszkanom, szczególnie O. Piotrowi Matuszakowi, proboszczowi, za życzliwość, serdeczność, stwarzanie chórowi doskona-

łych warunków do działalności śpiewaczej. Dziękuję wszystkim dotychczasowym proboszczom i opiekunom chóru, z którymi przez lata współpracowaliśmy.

Dzięki naszym sponsorom, darczyńcom oraz sympatykom, którzy oddali swój głos na chór „Symfonia” w Budżecie Obywatelskim, mogliśmy wydać publikację o chórze i zorganizować koncert jubileuszowy.

Informacje o 90-leciu „Symfonii” były emitowane na antenie Radia Gdańsk oraz krótka relacja z przebiegu uroczystości jubileuszowej została wyemitowana w TVP3 Gdańsk. Obszerny artykuł ukazał się w „Gościu Niedzielnym” autorstwa redaktora Pana Piotra

Piotrowskiego.

Korzystając z okazji, na nadchodzące Święta Bożego Narodzenia życzę prawdziwie świątecznych dni, ciepłych w sercu, wypełnionych Bożą radością i miłością, niosących spokój, na Rok 2023 pełnego optymizmu, zdrowia, szczęścia, nadziei i błogosławieństwa Bożego.

Danuta Bałamucka
Prezes chóru

Dołącz do chóru!

Zapraszamy miłośników śpiewu chóralnego (młodzież i dorosłych) do chóru „Symfonia”.

Znajomość nut nie jest konieczna, liczy się zapał i słuch muzyczny.

Mile widziane głosy męskie.

Przyjdź i przekonaj się jaką frajdę daje zespołowe śpiewanie i przebywanie w rodzinie chóralnej. Próby chóru są w środy i piątki w godz. 18.00 – 20.00.

Osoby zainteresowane prosimy o kontakt z:

▷Prezes Danuta Bałamucka – 505 281 241
▷Dyrygent Bogna Świłto – 605 588 765

Więcej informacji o chórze znajdziesz na stronie www.chorsymfonia.pl
e-mail: kontakt@chorsymfonia.pl

Fraternia

Wspólnota powstała w 1995 roku, a jej współtwórcą i pierwszym duszpasterzem był o. Paweł Blok. Przez lata funkcjonowała jako duszpasterstwo akademickie i na różne sposoby angażowała się w życie parafialne. Z Fraterni wyrosła też Wspólnota Rodzin Św. Maksymiliana.

Dziś Fraternia jest grupą dorosłych ludzi, którym wciąż zależy na systematycznej katechezie i chrześcijańskiej formacji, którzy modlą się razem i dzielą swoją wiarą.

Szczególne znaczenie ma dla nas Słowo Boże i Liturgia Godzin (Nieszpory), ale czerpiemy też chętnie z innych źródeł, odkrywając wciąż na nowo piękno i bogactwo Kościoła Katolickiego (żywoty świętych, Ojcowie Kościoła, nauczenie kolejnych papieży, encykliki, KKK, kultura, sztuka, film, muzyka itd.).

Choć życie towarzyskie nie kwitnie już

tak, jak za studenckich czasów, staramy się spotkać od czasu do czasu na urodzinach, imieninach czy wspólnym kolędowaniu.

Bywa, że pójdziemy razem do kina lub na pizzę, a latem pojedziemy w parę osób na jakąś wycieczkę.

Wspieramy się w naszej codzienności najlepiej, jak umiemy.

Towarzyszymy sobie w pięknych, ale i trudnych momentach życia.

Pamiętamy o tych, co z różnych powodów odeszli ze wspólnoty i o tych spośród nas, którzy odeszli już z tego świata.

Wciąż uczymy się „z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosić siebie nawzajem w miłości”.

I choć życie pokazuje nam, jak wiele jeszcze w tej materii musimy się nauczyć, to każdego dnia doświadczamy, że „moc w słabości się doskonali”.

Jeśli też chcesz tego doświadczyć, przyjdź, zobacz: może i Ty poczujesz się tu, jak w domu?

Spotkania formacyjne: każdy piątek, po wieczornej Mszy Św. (koło godz. 19:00)

Duszpasterz: ojciec Marek Dopieralski
Kontakt: Jadwiga Król (696 019 243)

Jadwiga Król

Schola Rodzinna

W naszej parafii niedzielne Msze Św. o godz. 11:30 zawsze były przeznaczone dla dzieci. W roku 2004 śpiewanie na nich rozpoczęła wspólnota dziecięca „Promyki”, początkowo prowadzona przez panią Beatę Rozberg, a wkrótce po tym przez lektora Marka Maciejewskiego. Po kilku latach prowadzenie przejęła pani Celina Bujalska ze Wspólnoty Rodzin św. Maksymiliana – nauczycielka III LO o przepięknym głosie, pełna zapału do śpiewania i pracy z dziećmi. Z czasem do śpiewania i grania dołączyły kolejne osoby z tej wspólnoty, a do zaangażowania się zapraszano wszystkich chętnych, nie tylko ze wspólnot. I w

taki to sposób niedzielne Msze „dziecięce” przekształciły się w „rodzinne”, tak jak i schola przygotowująca ich oprawę muzyczną stała się scholą rodzinną. Do dziś śpiewają i grają zarówno dzieci jak i dorośli, a przygotowaniem tekstów do wyświetlania na rzutniku i jego obsługą zajmuje się również Wspólnota Rodzin, aktualnie Gosia Śleszyńska oraz Sebastian Wilk.

W roku 2019 ilość dzieci grających na

różnych instrumentach rozrosła się do rozmiarów małej orkiestry, wynika zatem potrzeba profesjonalnego ogarnięcia całości. I tu zaczęła się moja pomoc – pisanie pełnych aranżacji dla instrumentów i wokali, prowadzenie prób instrumentalnych raz w miesiącu, próby

całego składu w niedzielę przed samą Mszą, a dla chętnych i potrzebujących indywidualne próby instrumentalne.

Aktualnie grających dzieci jest mniej – fletistka i skrzypaczka – więc skupiamy się bardziej na próbach dla śpiewających. Jest okazja, żeby poćwiczyć emisję głosu, uczymy się nowych pieśni i dopracowujemy te, które już znamy. Mamy utworzoną grupę na WhatsApp’ie, wysyłamy tam przygotowane przeze mnie nagrania

ćwiczebne nowych utworów, nuty, linki do ich wykonań w internecie, spis pieśni na kolejne niedziele oraz wszelkie ważne informacje. Wszystko zorganizowane tak, aby jak najbardziej ułatwić zaangażowanym osobom przygotowanie się do tej posługi, i dzięki temu ograniczamy czas, który należy na to przygotowanie się przeznaczyć. Nie trzeba zatem się obawiać, że ktoś nie znajdzie wystarczającej ilości czasu, aby się zaangażować w scholę.

Serdecznie zapraszamy wszystkich chętnych, zarówno śpiewających jak i grających na instrumentach wszelakich! Próby wokalne odbywają się w każdą niedzielę o godz. 10:30 w jednej z salek

pod zakrystią, a o 11:00 wspólnie z instrumentalistami w kościele. Wedle potrzeb osoby grające zapraszam także na indywidualną próbę instrumentalną, można też śmiało podejść i porozmawiać z nami po każdej niedzielnej Mszy „rodzinnej”, zawsze jestem i ja i pani Celina. Do zobaczenia na próbach!

Bogna Swińto

(dyrygent, skrzypaczka, wokalistka)

Akcja Katolicka

Akcja Katolicka działa zgodnie z mottem: widzieć – oceniać – działać. A więc staramy się reagować wtedy, gdy widzimy zagrożenie dla naszej Wiary, albo podejmować inicjatywy nakierowane na jej wzmocnienie. Czynnie uczestniczymy w obchodach świąt a także pomagamy w organizowaniu życia parafialnego przy okazji odpustów, rocznic i innych wydarzeń, czyli or-

ganizujemy Drogę Krzyżową w czasie Wielkiego Postu, współorganizujemy odpustową Drogę św. Maksymiliana do naszego Sanktuarium, włączamy się we wszystkie ważne święta i uroczystości kościelne.

Dzięki sponsorowi – Członkowi Akcji Katolickiej – wiele lat temu nasz kościół zyskał iluminację.

W roku 2010 wystąpiliśmy do Rady

Miasta z propozycją podjęcia uchwały o uhonorowaniu naszego miasta opieką św. Maksymiliana. Złożyliśmy wszelkie potrzebne zgody (Arcybiskupa, ks. Dziekana, listy poparcia), ale do tej pory nie ma woli w Urzędzie Miasta na ustanowienia tego patronatu.

Staramy się propagować polskie tradycje katolickie i dlatego parę lat temu zaproponowaliśmy naszym Wiernym na-

bycie kropielniczek domowych.

W tym roku, w kolejną rocznicę Chrztu Polski, który – dzięki Senatorowi, członkowi AK z Rumi, Janowi Klawiterowi – został uchwalony jako święto narodowe, rozprowadzaliśmy repliki krzyżyka z XI wieku, znalezione w trakcie prac archeologicznych w Gdańsku.

W czerwcu tego roku członkini nasze-

go oddziału pomogła w przeprowadzeniu Biegu Małych Rycerzy na Wielkim Zamku w Malborku, organizowanym

przez Mł.

Założyliśmy Biuro Pielgrzymkowe, które rozpoczęło działalność w roku 2016 wyjazdem do miejsc Chrztu św. księcia Mieszka w 1050 rocznicę tego znanego wydarzenia. Rok później odwiedziliśmy cztery maryjne sanktuaria w naszym województwie oraz miejsce urodzenia bł. Doroty z Mątowów. Zamierzamy skupić się na wyjazdach szlakiem św. Maksymiliana, św. Andrzeja Boboli i sanktuariów franciszkańskich oraz maryjnych. Pandemia spowodowała przerwę, ale planów nie zrzucamy.

Przedstawiciele naszego parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej starają się co roku brać udział w Dorocznej Drodze Krzyżowej Akcji Katolickiej Archidiecezji Gdańskiej w Kalwarii Wejherowskiej organizowanej w Wielkim Poście przez oddział wejherowski AK.

Działamy też na niwie artystycznej. Od siedmiu lat, zawsze w przeddzień Święta Narodowego, organizujemy Wieczór Pieśni Patriotycznej, na który zapraszamy Gdynian do wspólnego śpiewania wraz z chórem Szkoły Muzycznej. Parę lat temu, w Wielkim Poście, zaprosiliśmy amatorski teatr jednego aktora ze spektaklem „Kisielin” – poruszającą opowieścią o masakrze na Wołyniu dokonanej na Polakach przez Ukraińców.

W zeszłym roku Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej im. Św. Jana Pawła II, obchodził 25-lecie istnienia. W tym roku, w nasze święto patronalne – w niedzielę Chrystusa Króla – otrzymaliśmy wspinały dar – relikwie Pierwszego Stopnia naszego Patrona, które w przyszłym roku powitamy też w naszym kościele.

Barbara de Thun,
akatogdynia@gmail.com

Organista Mateusz i schola „SOLI DEO”

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus, Nazywam się Mateusz Balsam i jestem organistą w naszej parafii.

Wykształcenie muzyczne w kierunku muzyki kościelnej oraz organów zdobyłem w Hanowerze w Niemczech. Oprócz bycia organistą posiadam również inne wykształcenie, jednak zamiłowanie do muzyki kościelnej i liturgii było silniejsze, dlatego postanowiłem zostać organistą. Uważam, że jest to coś pięknego, kiedy pasja przeradza się także w wykonywany zawód. Pełniąc funkcję organisty

odpowiadam w parafii za to, aby wykonywana podczas liturgii i nabożeństw muzyka była na jak najwyższym poziomie i aby poprzez muzykę przybliżyć wier-nych do tego, co jest najistotniejsze w liturgii, czyli do samego Pana Boga. Jak to powiada wielki święty i doktor Kościoła – św. Augustyn: „Kto śpiewa, ten dwa razy się modli”. Aby jeszcze bardziej upiększyć liturgię w naszej parafii,

się w każdą niedzielę na próbach o godz. 11:15, a następnie śpiewamy na mszach o godz. 13:00. Zapraszam wszystkich, a w szczególności młodych ludzi, którzy swoim śpiewem pragną uwielbiać Pana Boga, do dołączenia do scholi. Nie jest wymagana znajomość nut. Wystarczy, jak ktoś ma słuch i potrafi powtórzyć i nauczyć się danej linii melodycznej. Drodzy Parafianie, serdecznie zapraszam! Nie pozwólcie, aby Wasz talent dany wam od Boga, którym jest piękny głos, zmarnował się.

Mateusz Balsam

Franciszkański Zakon Świeckich

Franciszkański Zakon Świeckich jest wspólnotą osób świeckich, które chcą pogłębiać swoją wiarę i żyć według wskazań zawartych w Ewangelii, naśladując św. Franciszka z Asyżu. Żyjemy w rodzinach, pracujemy lub uczymy się podobnie jak inni. Nazywani jesteśmy Franciszkanami Świeckimi lub Zakonem Pokutnym.

Jesteśmy zakonem pokutnym. Co to znaczy? Pokuta rozumiana jest przez nas

jako nawrócenie - zmiana sposobu myślenia, a dopiero potem, w ślad za tym następują zmiany w codziennym postępowaniu.

Do naszego Zakonu nie mogą należeć wszyscy, którzy tego pragną, ale tylko ci, którzy zostali doń powołani przez Pana i chcą podążać za Chrystusem śladami św. Franciszka z Asyżu. Pragną oni urzeczywistnić charyzmat wspólnego Ojca Serafickiego w życiu i posłannictwie Kościoła. Wszystkie inne powody do partycypowania w naszym charyzmacie są niewystarczające i sprawiają więcej szkody, niż pożytku. Formalne kryteria przyjęcia do FZŚ to:

- wyznawanie wiary katolickiej;

- życie w komunii z Kościołem (służenie i wypełnianie zaleceń Kościoła i Jego Pasterzy, szanowanie kapłanów);
- prowadzenie dobrego życia moralnego (potwierdzona dobrą opinią moralną wystawioną przez ks. Proboszcza z parafii, do której należy kandydat);
- okazywanie wyraźnych oznak powołania (zainteresowanie sprawami wiary, jasne motywy wstąpienia do FZŚ,

gotowość podjęcia zadań apostołskich).

Specyfika naszego powołania ukazana w Konstytucjach FZŚ nie przewiduje możliwości przyjmowania do naszego życia osób związanych ślubami z innym zakonem bądź instytutem życia konsekrowanego, a poza tym jest otwarta na wszystkie grupy wiernych: osoby świeckie (kobiety i mężczyźni, osoby samotne i małżonków), którzy nie mają przeszkód w prowadzeniu życia sakramentalnego. Do złożenia profesji we Franciszkańskim Zakonie Świeckich wymagane jest ukończenie 18 lat życia. Osoby młodsze mogą realizować swoje powołanie i zainteresowania we wspólnotach Młodzieży Fran-

ciszkańskiej (obecnie najbliższa terytorialnie wspólnota działa w Wejherowie).

Formacja we Franciszkańskim Zakonie Świeckich. Zasadniczym celem formacji franciszkanów świeckich jest coraz pełniejsze odkrywanie własnego powołania i coraz większa gotowość do tego, by żyć nim w wypełnianiu własnej misji. Tym bardziej dotyczy to braci i sióstr (tak się do siebie zwracamy), którzy - odpowiadając na Boże wezwanie - wybierają drogę życia ewangelicznego na wzór św. Franciszka.

Konstytucje FZŚ stanowią, że włączenie do Zakonu dokonuje się przez: okres inicjacji, okres formacji i przez złożenie profesji. Proces formacji obejmuje każdego franciszkanina świeckiego i realizowany jest w następujących po sobie etapach formacji powołaniowej (postulat), formacji początkowej (nowicjat), formacji junioratu (profesja czasowa) oraz formacji ciągłej po złożeniu profesji wieczystej.

Naszymi opiekunami są: ojciec Franciszek Kapusta OFMConv. (Asystent Duchowy Wspólnoty Miejscowej w Parafii pw. Św. Antoniego) oraz ojciec Stanisław Kreft OFMConv. (Asystent Duchowy Regionu Gdańskiego).

Zapraszamy na zebrania wspólnoty, podczas których łatwiej będzie rozpoznać swoje powołanie lub jego brak.

Zebrania odbywają się w każdą pierwszą niedzielę miesiąca o godz. 15.00

Kontakt:
Wspólnota Miejskowa przy Parafii Św. Antoniego w Gdyni, tel.: 660 250 503, mail: fzs.gdynia@gmail.com

zanie się, że jesteśmy bezsilni wobec alkoholu, że przez to utraciliśmy kontrolę nad naszym życiem. Zaś w Dwunastym, przebudzeni duchowo w rezultacie przejścia tych kroków, staramy się nieść ich przesłanie innym alkoholikom i stosować te zasady we wszystkich naszych poczynaniach.

Red. Bogumiła Lech-Pallach

Grupa AA

Spotkania grupy odbywają się w czwartki o godz. 18:00. Są to mitingi otwarte dla wszystkich. Prowadzone metodą formacji 12 kroków. Program ten służy wszystkim, którzy tego pragną, pomocą w wychodzeniu z uzależnienia. Grupy są nie tyle wspólnotami terapeutycznymi, co wspólnotami wzajemnego wspierania się uczestników na drodze wychodzenia z nałogu al-

koholowego. Nie ma tu oficjalnych przełożonych. Panuje pełna anonimowość. Grupa utrzymuje się z własnych środków. Czytamy książki, artykuły formacyjne i dzielimy się zarówno ich treściami jak i osobistym doświadczeniem - między innymi w temacie upadków, ale także powstawania z nich, czym nawzajem sobie pomagamy. I tak np. Pierwszym Krokiem w programie tych dwunastu jest przy-

Wspólnota Rodzin św. Maksymiliana

Siedemnaście, szesnaście czy piętnaście lat temu powstała Wspólnota Rodzin św. Maksymiliana? Tego nawet najstarsi animatorzy nie pamiętają. Jedno wiemy na pewno - inspiratorem jej założenia i pierwszym duszpasterzem był o. Paweł Blok (obecnie misjonarz w Kazachstanie).

Kim jesteśmy? Naszą wspólnotę two-

rzy katolickie rodziny, którym CHCE SIĘ WIĘCEJ. Jesteśmy typowymi rodzinami. Mamy dzieci, jedni trochę mniej, drudzy trochę więcej - od właśnie narodzonych po dwudziestolatki. Pracujemy. Wśród nas są geodeci, nauczycielki, ludzie związani z biznesem czy służbą zdrowia, prawnicy i specjaliści IT.

Mieszkamy w całym Trójmieście (dwie rodziny z Gdańska) i nie tylko (niektórzy z nas mieszkają nawet poza granicami Polski, w Hiszpanii i Niemczech i uczestniczą w naszych spotkaniach onlinowo). Żadna z rodzin nie mieszka na terenie parafii św. Antoniego, wszyscy na msze święte i spotkania wspólnoty dojeżdżamy SPOZA...

Mamy przeróżne pasje, zawody i hobby. Zachciało nam się ciekawej formacji dla nas i dla naszych dzieci i stąd powstała wspólnota. Reprezentujemy grupę wiekową 35+.

Co robimy? Mamy w miesiącu dwa spotkania. Pierwsze - ogólne - odbywa się w jedną z sobót danego miesiąca w klasztorze. O 15.00 mamy Eucharystię w kościele, a następnie rodzice słuchają katechezy duszpasterza, która kończy się tzw. agapą, czyli wspólnym małym co nieco w luźnej atmosferze, kiedy to rozmawiamy o tym, co dobrego, ważnego czy ciekawego wydarzyło się u każdego z nas w ostatnim miesiącu. W tym czasie dzieci uczestniczą w zajęciach zorganizowanych, pod opieką niań. Drugie spotkanie w miesiącu to tzw. grupy dzielenia,

czyli spotkania w ramach trzech mniejszych grup, z których składa się nasza wspólnota. Na czym polegają? To spotkania, w których uczestnicy mogą w atmosferze zapewniającej intymność, zrozumienie i bezpieczeństwo opowiedzieć o swoim osobistym doświadczeniu wiary w codziennym życiu i relacjach z Bogiem i drugim człowiekiem. Spotkania odbywają się w domach, trwają zazwyczaj dwie godziny.

Formacja? Co to? Formacja to droga naszego rozwoju duchowego. A tak konkretnie - zakres tematyki spotkań na dany rok „szkolny” - od września do czerwca. Tematykę określamy wspólnie w czasie rekolekcji wakacyjnych. Obecnie skupiamy się na omawianiu przypowieści biblijnych. Czytamy je, a następnie rozważamy na dwa sposoby (wedle indywidualnego wyboru) - robimy *lectio divina* lub skrutację. Pomocne w pracy nad Słowem Bożym są (poza natchnieniem samego Ducha Świętego) katechezy obecnego duszpasterza wspólnoty, o. Stanisława Krefta, Biblia Jerozolimka i rozmowy nas samych podczas spotkań grup formacyjnych.

Co poza formacją? Widać nas i słysząc podczas niedzielnych mszy rodzinnych o 11:30. Przygotowujemy razem ze scholą rodzinną muzyczną i liturgiczną oprawę Eucharystii. Przygotowujemy slajdy, by każdy mógł włączyć się w śpiew. Zainicjowaliśmy akcję przyniesienia podczas mszy darów dla najuboższych, które przekazujemy parafialnemu

oddziałowi Caritas.

Od czasu do czasu przygotowujemy elementy homilii. Organizujemy Bal Wszystkich Świętych jako alternatywę dla Halloween, pielgrzymkę polskim szlakiem św. Jakuba (Camino), czy rekolekcje letnie dla rodzin. Wspólnie spędzamy czas m.in. uczestnicząc w wydarzeniach sportowych i kulturalnych.

Bardzo ważnym czasem dla naszej wspólnoty jest Triduum Paschalne. Stąd tak aktywnie w nim uczestniczymy na różne sposoby. Cieszymy się zwłaszcza, że wiele z naszych dzieci zostało ochrzczonych podczas Wigilii Paschalnej.

Jak się z nami skontaktować? Najłatwiej nas spotkać na mszach rodzinnych o 11.30 w każdą niedzielę lub napisać do nas na Facebooka przez profil Wspólnota rodzin św. Maksymiliana czy email: wspolnotarodzingdynia@gmail.com. Zapraszamy, jesteśmy wspólnotą otwartą na nowe rodziny (także te niepełne).

W roku 2022/2023 spotkania ogólne odbywają się w następujących terminach (zawsze w sobotę, o godz. 15:00): 8 października, 5 listopada, 3 grudnia, 6 stycznia (wyjątkowo w piątek o godz. 12:30), 4 lutego, 4 marca, 1 kwietnia, 13 maja i 3 czerwca. Miejsce: salki pod zakrytą (wejście boczne od dziedzińca klasztoru).

Opiekun: o. Stanisław Kreft

Odpowiedzialni: Celina i Rafał Bujalscy

Ruch Światło – Życie Oaza Młodzieżowa

Każdy młody człowiek (począwszy od 7 kl.), bez specjalnego zaproszenia, może przyjść na spotkanie Oazy Młodzieżowej – co sobotę o godz. 14:00. Działamy w oparciu o konspekty przygotowywane przez struktury oazowe, opracowane jeszcze przez ks. Franciszka Blachnickiego, założyciela Ruchu Światło – Życie. Nasze spotkania rozpoczynamy modlitwą. Potem herbata i ciastko. I dalej idziemy wg w/w konspektów. Przez spędzanie ze sobą określonego czasu staramy się (o. Michałowi pomaga p. Lucyna z FZS) formować młodych ludzi tak, aby

stali się oni dojrzałymi i świadomymi chrześcijanami. Budujemy wspólnotę, rozwijamy wiarę i pełne człowieczeństwo. Jest nas jeszcze niezbyt wielu (przychodzi 5-6 osób), ale powoli ruszamy do przodu. Nasze spotkania w ciągu roku kończą się organizowanymi przez Oazę wakacyjnymi rekolekcjami, które niejako zwieńczają naszą całoroczną formację.

Oaza Wielka Sychem naszej franciszkańskiej prowincji ogarnia swoją formacją wszystkie etapy życia ludzkiego: dzieci, młodzież, dorosłych czyli rodziny, które tworzą struktury Kościoła Domo-

wego. Chodzi o to, żeby po zakończeniu edukacji dzieci i młodzież nie zostały same. Znakiem Ruchu Światło-Życie jest symbol i słowa $\Phi\Omega\varsigma\ \Sigma\Omega\text{H}$ (czyt. fos-zoe) – greckie słowa „światło” i „życie”, krzyżujące się na literze „omega”, która tutaj jest symbolem Ducha Świętego jako tego, który jest wszystkim, i ułożone w kształt krzyża. Popularna nazwa tego symbolu to „foska”. To Jezus i Jego Ewangelia oświecają nasze życie, wpływają na nie i je przemieniają. Na zakończenie zaproszenie o. Michała skierowane do młodzieży: „Przyjdź i zobacz”.

Red. Bogumiła Lech-Pallach

Ministranci

Zbiórki ministrantów odbywają się w soboty o godz. 10:00 w salce pod zakrystią. Trwają około godziny. Rozpoczynamy katechezę przygotowaną w oparciu o krajowe duszpasterstwo służby liturgicznej. Omawiamy znaki, gesty, po kolei wyjaśniamy części Mszy św. Chłopcy odbywają też ćwiczenia praktyczne, gdzie na bieżąco korygujemy błędy. Przede wszystkim chcę i staram się przekazać im sens liturgii, czyli spotkanie z Panem Jezusem. Poza czasem formacji rozwijamy nasze zainteresowania i pasje np. grając w kręgle, podczas zajęć strzeleckich czy wycieczek rowerowych. Rok formacyjny ministrantów zwieńczają tygodniowe rekolekcje, które organizuje nasza prowincja, zwłaszcza duszpasterz powołaniowy. Zjeżdżają się na nie również chłopcy z in-

nych naszych prowincjalnych klasztorów. Staramy się przypominać im to, co robiliśmy w ciągu roku i przygotowywać ich do kolejnego etapu formacji ministranckiej, tzn. z kandydatów na ministrantów, z ministrantów na lektorów, z lektorów na ceremoniarzy. Gorliwych ministrantów w parafii mamy 5, a takich na papierze około 13. Wśród nich są też tzw. niedzielni ministranci, którzy ograniczają swoją służbę przy ołtarzu tylko do jednej Mszy niedzielnej, a przecież w normalnym trybie każdy powinien przynajmniej raz w tygodniu dodatkowo służyć do Mszy św., realizując przez to swoje powołanie do służby liturgicznej. Kandydatem na ministranta może zostać nawet 6-latek. Wówczas okres kandydatury przedłuża się. W zasadzie okres kandydacki jest traktowany indywidualnie. Zależy od doj-

rzałości, gorliwości, obowiązkowości kandydata. Wtedy próba kandydatury może być krótsza. Istnieje też wstępny okres kandydatury, tzw. „kandydat na kandydata”. Obejmuje on chłopca, który uczestniczy w zbiorach, przychodzi na Msze św., wypełnia swoje dyżury, ale nie służy jeszcze do Mszy, nie otrzymał komżę. Przygląda się jedynie służbie ministrantów. Trwa to około 4 tygodnie. Jeśli tę próbę przejdzie pomyślnie, otrzyma komżę, a dalej indywidualna próba kandydacka może potrwać pół roku, czasem nawet rok. A może też, z różnych powodów, dojść do tego, że taki kandydat nigdy nie zostanie ministrantem. Na koniec ministranckie zawołanie: „Króluj nam, Chryste” z odzewem: „Zawsze i wszędzie”.

Red. Bogumiła Lech-Pallach

Oaza Dzieci Bożych

Formacja najmłodszych, obejmująca dzieci w wieku od 7 do 13 lat, opiera się na ruchu oazowym służbi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego. Jest to początek, a właściwie pierwsza próba wychowywania dzieci do dojrzałości chrześcijańskiej. Na każde spotkanie przygotowujemy konspekt. W ciągu 3 lat takiej formacji dzieci odkrywają najpierw: Ojcostwo – Boga Ojca;

Miłość Syna Bożego – Jezusa Chrystusa; Działanie Ducha Świętego. Na pierwsze spotkania, półtora roku temu, przychodziło ponad 30 dzieci. Dzieci spotykają się w każdą sobotę w salce pod zakrystią o godz. 14:00.

Warto być w Oazie, jest ona bowiem środowiskiem wzrostu wiary. Wychowanie opiera się o wartości chrześcijańskie. Dzieci nie wstydzą się przyznać do Pana

Jezusa wobec swoich rówieśników. Każdy rok formacyjny kończą trwające 2 tygodnie rekolekcje, na których nasze dzieci spotykają się także ze swoimi rówieśnikami z różnych wspólnot parafialnych przynależnych do franciszkańskiej Oazy Wielkiej Sychem.

Red. Bogumiła Lech-Pallach

Wspólnota Rycerstwa Niepokalanej

Wspólnota MI-II (MI – Militia Immaculata) założona została w październiku w 1988 r. przez o. Edwarda Sobolewskiego. Od roku 2006 animujemy nabożeństwo do Niepokalanej Serca Maryi w każdą pierwszą sobotę miesiąca i uczestniczy-

podczas której przedstawiamy najważniejsze etapy z życia, aż po śmierć naszego Założyciela.

Uczestniczymy w rekolekcjach i zjazdach organizowanych przez naszego asystenta o. Michała Nowaka OFMConv. przy współudziale wspólnot Rycerstwa Niepokalanej. Corocznie w miesiącach letnich organizujemy Bieg Małych Rycerzy, który tego roku odbył się na zamku w Malborku.

Uczestniczymy w zjazdach Wiosennym i Jesiennym w Niepokalanowie oraz orga-

my w nabożeństwach fatimskich 13 dnia miesiąca od maja do października w naszej parafii.

Od 1996 roku prowadzimy apostolstwo chorych Rycerzy Niepokalanej u Stóp Krzyża w Prowincji Północnej oraz animujemy wspólnotę powstałą w 1998 r. w domu dla niepełnosprawnych i seniorów pod nazwą Falochron w Gdyni na Witominie. Pozostali Rycerze u Stóp Krzyża rozsiani są w innych miastach naszej Prowincji, do których corocznie z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy wysyłamy listy świąteczne.

Od 7 lat każdego 14 sierpnia organizujemy Drogę św. Maksymiliana Marii Kolbego z parafii św. Maksymiliana z Witomina przez las do naszego Sanktuarium,

nizujemy wyjazdy na czuwanie modlitewne do Niepokalanowa z okazji męczeńskiej śmierci św. Maksymiliana w ostatni weekend lipca.

Włączamy się w uroczystości parafialne m.in. przez niesienie sztandaru św. Maksymiliana i Bożego Miłosierdzia, przygotowanie Darów Ołtarza, czytania i modlitwę wiernych, np. na uroczystość Niepokalanej Poczęcia Najświętszej Maryi Panny 8 grudnia, na Odpust św. Maksymiliana 14 sierpnia.

Od wielu lat podczas uroczystości Niepokalanej Poczęcia Maryi 8 grudnia przyjmujemy nowych kandydatów do Rycerstwa Niepokalanej w naszej parafii przez zawierzenie Niepokalanemu Sercu Maryi, pasowanie mieczem i zało-

żenie Cudownego Medalika.

Od 2016 roku zajmujemy się rozdawaniem Cudownych Medalików, najpierw w szpitalach gdyńskich i nie tylko, a od 2021 roku wysyłamy Cudowne Medaliki w pakietach z obrazkami i modlitwą oraz opisanymi objawieniami św. Katarzyny Labouré, w języku ukraińskim do bp. Edwarda Kawy OFMConv., który zawozi je na Ukrainę. Tam są dostarczane ludności cywilnej i żołnierzom na front. Na dzień dzisiejszy wysłaliśmy 62 tysiące Cudownych Medalików. Dostarczamy również pakiety do szpitali gdyńskich w Redłowie. Pieniądze potrzebne do tej akcji pozyskujemy przez rozprowadzanie czasopism: „Rycerza Niepokalanej”, „Małego Rycerza” i „Rycerza Młodych” w naszej parafii, w jedną niedzielę miesiąca na każdej Mszy świętej, w 1-szą sobotę miesiąca i przy innych okolicznościach. Także nasi parafianie składający te ofiary, mają również w tym swój udział.

Spotkania wspólnoty odbywają się raz w miesiącu, a to jest uzależnione od naszego Asystenta Prowincjalnego ds. Rycerstwa Polski Północnej – Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego, który jest franciszkańskim rekolekcjonistą.

Formacja Rycerstwa Niepokalanej odbywa się między innymi podczas Pierwszych Sobót Miesiąca, kiedy głoszone są konferencje przez o. Michała Nowaka OFMConv. Prezesem naszej wspólnoty jest siostra Ewa Skuras. Nasza wspólnota liczy 17 osób, w tym 6 braci i 11 siostr.

Ewa Skuras

Anonimowi Narkomani i Depresanci

Anonimowi Narkomani to grupa pomocowa, dzięki której uczestniczący w spotkaniach wychodzą z uzależnienia. Idą oni programem 12 kroków, zresztą podobnie jak inne tego typu grupy, tj. depresanci, alkoholicy. Z pośród tych Kroków np. w Trzecim podejmują decyzję, aby powierzyć swoją wolę i swoje życie Sile Wyższej jakkolwiek przez nich pojmowanej. W Ósmym sporządzają listę wszystkich osób, które skrzywdzili i gotowi są wszystkim im zadośćuczynić. A w Dziewiątym osobiście zadośćuczyniają

wszystkim, wobec których jest to możliwe, z wyjątkiem takich przypadków, w których miałoby to zranić ich lub innych. Czas trwania terapii jest traktowany indywidualnie. Jeżeli tylko uczestnik spotkań zechce wejść na drogę tych Kroków, „otrzymuje” tzw. sponsora, tj. opiekuna, który pomaga mu przechodzić poszczególne kroki. A sam, wykonując te kroki, stosuje zalecenia sponsora. Do naszych grup nie ma zapisów. Są mityngi. Każdy najpierw przedstawia się, a nowy uczestnik jest traktowany wyjątkowo, niejako uprzywilejowany. Nie musi prze-

strzegać ustalonych procedur, zasad. Może w dowolnym momencie zadawać pytania, przerywać wypowiedzi innych. Ale już na następnym spotkaniu musi dostosować się do wszystkich. Raz w miesiącu (ostatni piątek m-ca) o godz. 19:00 odbywa się mityng otwarty. Do salki pod zakrystią może wtedy przyjść każdy, nawet ktoś, kto nie jest uzależniony. Nie ma u nas żadnego marketingu, reklamy, czy propagandy. Jeśli ktoś ma problem i zdaje sobie sprawę z tego, że potrzebuje pomocy, sam nas szuka np. poprzez swego terapeutę, szpital, czy przez

znajomych. I znajduje. W obu grupach (Anonimowych Narkomanów i Depresantów) obowiązują te same zasady, lecz różnią się one nazwą, troszkę charakterem. Natomiast metody i formy wychodzenia z nałogu i pomagania sobie są identyczne. W każdym przypadku ludzie walczą ze swoim uzależnieniem. Narko-

mani z uzależnieniem od substancji psychoaktywnych, depresanci z uzależnieniem od smutku. Często obydwa te nałogi są ze sobą powiązane. Niektórzy zatem uczestniczą w spotkaniach obu grup. Depresanci spotykają się w każdą sobotę o 11:30 w salce pod zakrystią. Każdy miting jest otwarty dla wszystkich,

którzy chcą w nim uczestniczyć, a więc i dla osób bez uzależnień. Zgodnie z zasadą pomocową - w grupach nie dyskryminuje się nikogo, czy ktoś jest wierzący, czy niewierzący. Anonimowi Narkomani działają drugi rok, zaczęli od czasu pandemii, zaś Depresanci około rok.

Red. Bogumiła Lech-Pallach

Sekretariat Misyjny

Działają przy gdyńskim klasztorze franciszkanów od 2000 r. kiedy to został powołany do życia w ramach naszej gdańskiej prowincji, żeby wspierać misjonarzy pracujących w Ekwadorze, Kenii, Szwecji, na Litwie oraz pojedynczo w 11 innych krajach.

riat ma wprawdzie siedzibę w gdyńskim klasztorze, ale obejmuje placówki całej prowincji zakonnej i z całego kraju oraz spoza granic Polski. Projekty typowo pomocowe to np. adopcja dziecka na odległość; adopcja kleryka z Kenii na odległość; adopcja duchowa tzw. „margaret-

finansowej stałej lub doraźnej.

Jedną z wielu form działalności franciszkańskiego sekretariatu misyjnego jest sklepik misyjny. Nietypowy, promujący artykuły franciszkańskie, a także misyjne, niedostępne w innych sklepach z dewocjonaliami i artykułami religijnymi (np. różańce, obrazki). Można też kupić ekwadorskie bluzy, szale z alpaki, torby typu „nerka” wieszane na pas, itp. Zakupów można dokonać m.in. podczas prowadzonych od około 6 lat przedświątecznych Kiermaszy misyjnych. Ostatni odbył się 11 grudnia 2022 r. Specjalizujemy się również we franciszkańskich smakach: są to różnorakie kawy, herbaty i miody. Współpracujemy z Fundacją „Tworzyć miłość” (programy pomocowe w Kenii, Ekwadorze). Organizujemy z Centrum Medycyny klasztornej w Elblągu pokazy i warsztaty zielarskie.

Z uwagi na remont części klasztornej, w której od początku mieścił się Sekretariat Misyjny, musieliśmy chwilowo przeprowadzić się do pawilonu usługowego (ksero i inne) przy ul. Partyzantów 35. Można do nas przyjść od poniedziałku do piątku w godz. 9:00 - 16:00. Sklepik czynny w niedziele po Mszach św. od 9:00 do 14:00.

Red. Bogumiła Lech-Pallach

Wspiera też różne projekty pomocowe. Obejmuje formację współbraci, młodszych i starszych, a także parafian i współpracowników misyjnych. Między innymi poprzez wydawany 3 razy w ciągu roku biuletyn informacyjno formacyjny: „Wokół Misji Franciszkańskich”. Sekreta-

ka” misjonarzy franciszkańskich z naszej prowincji. Działalność nasza opiera się na 4 filarach: ewangelizacja; edukacja; opieka zdrowotna i infrastruktura. Współpracownikiem misyjnym można zostać poprzez modlitwę w intencji Misji i Misjonarzy, a także udzielając pomocy

Cicha noc, święta noc...

Święta Bożego Narodzenia niosą ze sobą niepowtarzalny klimat wieczery wigilijnej, pasterki o północy oraz tradycyjnych kolęd śpiewanych wspólnie w domach i świątyniach. Jedną z nich jest kolęda „Cicha noc”, która rzeczywiście zrodziła się pewnej grudniowej, cichej nocy. Swoje powstanie zawdzięcza przedziwnemu

splotowi okoliczności.

Wysoko w Alpach austriackich leży wioska Obendorf. W wigilijny wieczór 1818 roku ksiądz wikariusz Józef Mohr przygotowywał kazanie, jakie miał wygłosić w czasie Pasterki. Mimo ostrej zimy i wysokiego śniegu przyszła jakaś kobieta z wiadomością, że żona węglarza, najbardziej niebezpiecznego ze wsi urodziła

dziecko. Młoda mama nie czuje się dobrze i prosi księdza, bo chciałaby ochrzcić maleństwo i sama pojednać się z Bogiem. Zebrał się więc ksiądz Mohr, opatulił, zabrał wiatyk i poszedł. Kiedy dotarł do domu węglarza, ujrzał scenę jakby wziętą z ewangelii. Na prostym, byle jak zbitym pościu leżała uśmiechnięta matka, tuląca do siebie śpiące ma-

leństwo. Warunki nieomal jak w Betlejem, a miłość w oczach wieśniaczki równie gorąca, jak miłość Maryi. Ksiądz ochrzcił niemowlę, posilił matkę Eucharystią, pobłogosławił domowników i wrócił do siebie. Scena z domu węglarza tak mu jednak utkwiła w pamięci, że zaraz po Pasterce spisał swoje wrażenia. „Cicha noc, święta noc, pokój niesie ludziom wszem. A u złóбка matka święta, czuwa sama uśmiechnięta, nad dzieciątka snem”. Dalej działały już tylko moc i piękno tego wiersza. Nazajutrz zobaczył tekst Franciszka Ksawery Gruber, tamtejszy organista i nauczyciel śpiewu. Urzeczony, zaraz ułożył do niego melodię i tego samego dnia zaśpiewał w kościele.

Pieśń pozostałaby jednak zapewne w Obendorfie, gdyby nie mała kościelna mysz, która zabrała się do konsumowania miechów napędzających organy i do samego instrumentu. Do naprawy poproszono znanego w całej okolicy specjalistę Karola Maurachera, który po naprawie poprosił Grubera o ich wypróbowanie. Ten zagrał m.in. „Cichą noc”. Zachwycony utworem organmistrz zabrał do Tyrolu nuty i słowa kolędy. Tam zaczął uczyć dzieci i dorosłych nowej pieśni, która bardzo szybko stała się niezwykle lubiana i śpiewania

nie tylko w czasie świąt. Rodzina Stras-serów mieszkająca nieopodal, miała szczególnie uzdolnione muzycznie potomstwo: Karolinę, Amelię, Józefa i Andrzeja. Jak co roku, dzieci wędrowały na targ do Lipska sprzedawać rękawiczki

proszone na zamek królewski w Plisenburgu, gdzie również śpiewały swoją kolędę. A było to w 1832 roku. Od tej pory „Cicha noc” ruszyła w świat.

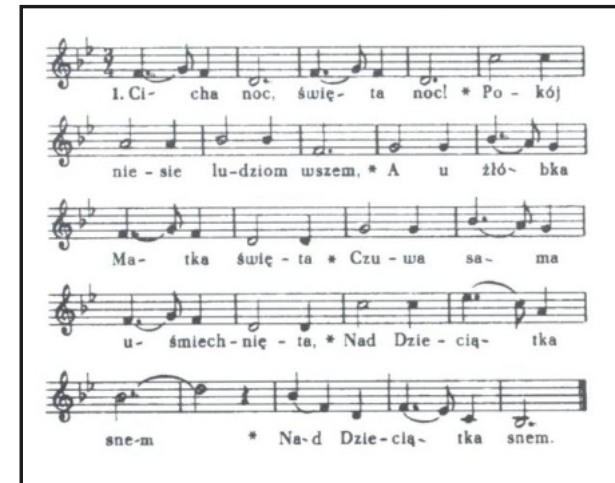
W 1834 roku ukazała się w lipskim śpiewniku z dopiskiem „prawdziwa pieśń tyrolska”. Franciszek Gruber awansował na posadę organisty w Hallein. Sława dzieła przerosła twórcę. Zmarł w 1863 roku całkowicie zapomniany, lecz jego kolęda trafiła do wszystkich ważniejszych śpiewników świata.

W 1937 roku dla upamiętnienia twórców „Cichej nocy” wystawiono w Obendorfie kaplicę, gdzie w każdą Wigilię kolęda wykonywana jest w kilkunastu językach.

Drodzy Czytelnicy!

Poznałicie Państwo historię jednej z najpiękniejszych i najpopularniejszych kolęd świata. Rozważanie zarówno tej kolędy, jak i innych niech utwierdza naszą wiarę, umacnia nadzieję i ożywia w nas miłość. Niech te święta Bożego Narodzenia napełnią nas wszystkich błogosławioną radością z przeżycia Tajemnicy Betlejemskiej Nocy. Tego wszystkiego życzy z całego serca

Jerzy Chmara

Wspólne śpiewanie pieśni patriotycznych

Od wielu lat, co roku w wigilię Święta Niepodległości, Akcja Katolicka przy parafii św. Antoniego w Gdyni zaprasza Gdynian na wspólne śpiewanie pieśni patriotycznych. Towarzyszy nam chór mieszany ze Szkoły Muzycznej I i II stopnia w Gdyni, który prowadzi śpiew. Początkowo uczestnicy dostawali śpiewniki, a od 2 lat słowa pieśni wyświetlamy na ekranie. Czasami pojawiają się soliści - uczniowie okolicznych szkół. Nasz Członek, Iwona Maciejowska, okrasza muzykę słowem podając fakty historyczne związane z poszczególnymi utworami przeplatane współczesną poezją pana Jerzego Fica, autora słów utworu „Janek Wiśniowski padł”.

Barbara de Thun

Koncert dla Niepodległej

11 listopada minęła 104 rocznica odzyskania przez Polskę Niepodległości, dlatego też po raz kolejny mieliśmy okazję przed Państwem wystąpić z naszym koncertem.

W koncercie patriotycznym pt. „Wolność i pokój”, chórowi Symfonia towarzyszyła orkiestra kameralna pod dyrekcją Bogny Swiżło oraz poeta Pan Krzysztof Cezary Buszman, który recytował swoją poezję.

Wprowadzenie do Koncertu Niepodległościowego rozpoczął o. Piotr Matuszak, proboszcz tutejszej parafii, witając zebranych, życząc udanego występu wykonawcom jak i miłych wrażeń i przeżyć duchowych i artystycznych słuchaczom.

Dobór repertuaru utworów patriotycznych, legionowych, a *cappella* oraz wokalnie-instrumentalnych z towarzyszeniem profesjonalnych muzyków, za wdzięczamy Pani Bognie Swiżło, dyrygentce chóru, która dzięki swojemu profesjonalizmowi i ogromnemu zaangażowaniu stworzyła niepowtarzalne dzieło, pełne duchowych przeżyć i zadumy nad losem naszych przodków w dążeniu

do niepodległości Polski.

Na szczególną uwagę zasługuje wykonanie przez chór i orkiestrę utworu Marka Grechuty „Wolność” ze wspaniałą partią solową Bogny Swiżło, który został przyjęty przez publiczność długimi brawami i na prośbę słuchaczy, na zakończenie koncertu został wykonany na „bis”.

W duchu patriotyzmu i walk niepodle-

głościowych została również dobrana poezja Pana Krzysztofa Cezarego Buszmana, wyrecytowana przez autora pomiędzy utworami muzycznymi w nawiązaniu ich do tematyki koncertu, została przyjęta entuzjastycznie przez liczną zgromadzoną publiczność o różnym przedziale wiekowym.

Na zakończenie głos zabrał o. Marek Dopieralski, franciszkanin, muzyk, który od września br. jest duchowym opieku-

nem chóru Symfonia. Pogratulował Pani dyrygent uzyskania znacznego poziomu profesjonalizmu śpiewaczego, który, dzięki jej pracy zaprezentowali chórzyści Symfonii, amatorskiego zespołu, działającego w naszej parafii od 1947 roku.

Podziękował wszystkim wykonawcom, wyrażając nadzieję na dalszą współpracę w zakresie organizacji okolicznościowych wydarzeń muzycznych.

Cieszę się bardzo, że Bracia Franciszkanie bardzo pozytywnie odebrali nasz koncert i są dumni z naszego chóru.

Koncertu wysłuchała znaczna liczba odbiorców, wśród których znaleźli się parafianie, nasi wielbiciele, przychodzący od lat na koncerty Symfonii, jak i również

znaczna ilość nowych słuchaczy.

Mam nadzieję, że zdobyte przez chór duże doświadczenie i profesjonalizm dyrygentki w prowadzeniu zespołu sprawdzą się w realizacji różnych koncertów okolicznościowych, ku zadowoleniu mieszkańców dzielnicy Wzgórze Św. Maksymiliana, jak i całej Gdyni.

Prezes
Danuta Bałumucka

Teatr Exit

W piątek (30.09) o godz. 19:00 miało miejsce spektakl Teatru Exit z Krakowa.

Spektakl ten to absolutnie niezwykle doświadczenie. To jakby docieranie do jądra miłości, patrzeć na nią po zdjęciu wszystkich „światowych” filtrów – sztucznej atrakcyjności, wybujałego erotyzmu i pustych, emocjonalnych gier. Docieranie do całkiem nieznanego obszaru – uczuć czystych i ich obrazu bez krzywego zwierciadła.

Spektakl „Pieśń nad pieśniami” zainaugurował czwarty rok działalności teatru Exit.

W spektaklu biorą udział niepełnosprawni artyści Teatru Exit: niewidomi, z porażeniem mózgowym, niepełnosprawnością intelektualną i na wózkach. Najistotniejszym elementem każdego

spektaklu czy pokazu jest spotkanie pomiędzy tymi, którzy doświadczają cierpienia związanego z niepełnosprawnością z tymi „normalnymi”, którzy także cierpią, wielokrotnie nie uświadamiając

sobie czemu. Exit to wyjście awaryjne, a to spotkanie często bywa deską ratunku.

Teatr Exit

To była doniosła uroczystość!

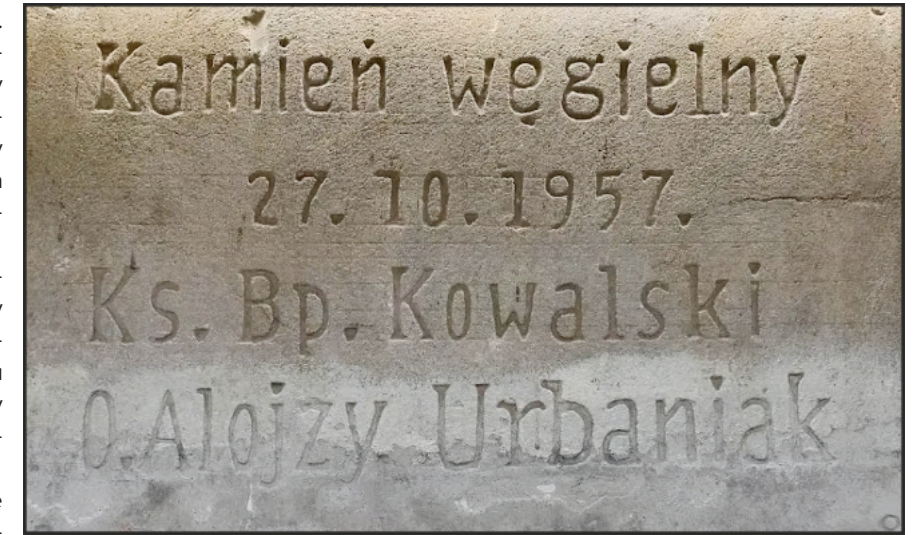
27 października 1957 roku tj. 65 lat temu zostały wmurowane: kamień węgielny i akt erekcyjny pod budowę kościoła parafialnego pw. św. Antoniego z Padwy w Gdyni u Braci Franciszkanów, dzisiaj na Wzgórzu św. Maksymiliana Marii Kolbego.

Jako chłopiec razem z moim tatą Bronisławem (który był zaangażowany przy budowie) braliśmy udział w tych uroczystościach, będąc w tym czasie u zbiegu ulic: Ujejskiego i Orzeszkowej. Z góry stojąc na skarpie oglądaliśmy tę wspaniałą ceremonię.

Dzisiaj po latach mogę powiedzieć, że największą radością mego serca w tamtym czasie to bycie świadkiem tej uroczystości.

Wmurowania kamienia węgielnego i aktu erekcyjnego oraz poświęcenia placu pod budowę świątyni dokonał Ordynariusz Diecezji Chełmińskiej – Ksiądz Biskup dr Kazimierz Józef Kowalski, który srebrną kielnią wmurował kamień węgielny w fundament kościoła w obecności licznego duchowieństwa dekanatu i zakonnego, władz miejskich oraz bardzo licznie zgromadzonych parafian i gości – mieszkańców Gdyni.

Ceremonia wmurowania kamienia węgielnego była bardzo podniosła ze względu na wyjątkowość wydarzenia i trudne czasy dla Kościoła w istniejącym wówczas reżimie komunistycznym. Całość uroczystości uświetniały śpiewem i muzyką – Chór Parafialny „Symfonia” i Dęta Orkiestra Parafialna założona przez Proboszcza O. Alojzego Urbaniaka. Wszyscy obecni wówczas wierni

przeżywali z ogromnym wzruszeniem to wydarzenie, a u wielu na twarzy pojawiły się łzy radości.

Nad budową tego świętego obiektu czuwał Pan Bóg, Matka Boża Niepokalana, patron parafii św. Antoni z Padwy i Boże Miłosierdzie. Na Wzgórzu w tym okresie zaczęło przybywać coraz więcej budynków mieszkalnych, stąd była inicjatywa ludzi, żeby wybudować świątynię dla potrzeb ciągle powiększającej się wspólnoty parafialnej. Budowniczym nowego kościoła był pierwszy Proboszcz Parafii O. Alojzy Urbaniak, zakonnik głębokiej wiary, otwartego serca, pogody ducha, radosnego uśmiechu, nieustający w modlitwach i ciągłym myśleniu, mającym na celu rozwój parafii i ubogacanie duchowe wiernych. Ten wspaniały kapłan, który integrował ludzi, posiadał umiejętność łatwego kontaktu z parafianami i dlatego spotykał dużo osób do-

bręgo serca, idących z pomocą dla Kościoła. I chociaż początki budowy były trudne, to dzieło powstania kościoła parafialnego zostało uwieńczone sukcesem i pomyślnie zakończone.

Dzisiaj jesteśmy pełni uznania i wdzięczności dla każdego, kto w jakikolwiek sposób przyczynił się do wybudowania tej okazałej świątyni na Wzgórzu św. Maksymiliana Marii Kolbego.

Drodzy Czytelnicy!

Niech ten kościół parafialny, obecnie Sanktuarium Matki Bożej Królowej Matki Nadziei i Świętego Maksymiliana Marii Kolbego w dalszym ciągu tętni życiem, wypełnia się obecnością parafian i gości oraz niech będzie świadectwem wzrostania wiernych w „Łasce u Boga i u ludzi”.

Jerzy Chmara

Zaduszki Jazzowe

2 listopada w gdyńskiej świątyni franciszkanów odbyły się XXIV Zaduszki Jazzowe. Rozpoczęły się Liturgią Słowa, której przewodniczył o. Marek Dopieralski. Po niej w hołdzie zmarłym kolegom i mistrzom różnych gatunków muzyki, wystąpiło kilkunastu muzyków zaliczanych do czołówki polskiego jazzu i bluesa.

Muzycy tradycyjnie poświęcili swój czas, chcąc podzielić się ze słuchaczami owocem swojego talentu, nie pobierając

gaży. Chcieli oni przede wszystkim upamiętnić zmarłych już kolegów.

Jak co roku i tym razem, zaduszki zgromadziły wielopokoleniowe grono słuchaczy, którzy wypełnili kościół po brzegi.

Maja Studzińska

Koncert charytatywny Narodowej Kapeli Bandurzystów Ukrainy

W programie najpiękniejsze kolędy ukraińskie i polskie.

Zespół liczy 50 mężczyzn, którzy śpiewają i grają na bandurach – instrumentach strunowych, wyrosłych z dawnej kobzy i liry. To niełatwy do opanowania instrument. Bandurzyści posługują się instrumentem nazywanym bandurą kijowską (powstała w 1918 r.), kiedy to do bandury klasycznej dodano więcej strun.

Koncert odbywa się pod hasłem: "Ukraińskie

Boże Narodzenie". Jest to seria koncertów charytatywnych w Europie, połączona ze zbiórką funduszy na potrzeby ofiar rosyjskiej agresji i kultury ukraińskiej.

10 stycznia 2023 godz. 19.00

Cisza i pustka okresu pandemii zaowocowały refleksjami muzycznymi, które stały się kanwą płyty „Objawienia moc”. Wykonawcą jest chór Soli Deo z Tczewa, czyli grupa młodych ludzi wykonujących muzykę chrześcijańską. Od 15 lat przyświeca im idea propagowania muzyki na chwałę Bożą i bycia Rodziną.

Rolę opiekuna duchowego chóru pełnił o. Marek Dopieralski, który jednocześnie podczas nagrywania utworów grał na gitarze basowej.

Na płycie „Objawienia moc” znajduje się 13 autorskich piosenek m.in.: „Mój Bóg”, „Strefa chwały”, „Solo Dios basta”, „Psalm 12”, „W każdej chwili dnia”. Ostatnim utworem na płycie jest „Jezu przyjdź” skomponowany w charakterze modlitewno – refleksyjnym.

Część utworów powstała specjalnie na Strefę Chwały w Kwidzynie. Były to wieczory uwielbienia z młodzieżą do bierzmowania i ze wspólnotami z parafii, organizowane przez o. Marka Dopieralskiego w kościele p.w. Świętej Trójcy.

Główny koncert promujący płytę planowany jest w naszym kościele w Gdyni w najbliższej przyszłości.

Koncert kolęd Les Femmes

Les Femmes to niezależny zespół muzyki klasycznej stworzony w 2011 r. w Trójmieście.

W swoim dotychczasowym dorobku, Les Femmes posiada ponad 500 koncertów i spektakli na polskich oraz zagranicznych scenach muzycznych.

15 stycznia 2023 godz. 19.00
wstęp: dobrowolny datek

Chór „Symfonia”

Koncert kolęd w styczniu.
Termin koncertu niebawem.

Zapowiedzi

Maciej Miecznikowski
Koncert świąteczny

W programie:

- najpiękniejsze polskie kolędy i pasterki
- akustyczne wersje przebiegów z oratoriów: Tryptyk Świętokrzyski i Siedem Piesni Marii
- znane utwory świąteczne, zimowe i liryczne

Gdynia
Miasto Muzyczne

5 stycznia 2023
godz. 19.00
kościół franciszkanów
ul. Ujejskiego 40, Gdynia
WSTĘP WOLNY